

Μύθοι και Παραμύθι

Οι λαϊκοί μύθοι είναι πλαστές διηγήσεις με αλληγορική σημασία. Παρουσιάζουν ανθρώπους ή ζώα ή φυτά που οι πράξεις τους και τα λόγια τους είναι διδακτικά για τους ανθρώπους. Ο μύθος διαφέρει από το παραμύθι και στο σκοπό και στην πλοκή. Το παραμύθι έχει σύνθετη πλοκή, γεμάτη από περιπέτειες, που αποβλέπει στο να ψυχαγωγήσει τον ακροατή

Γεωργία Γαλάνη, ΣΤ΄τάξη

Ο Δήμος Πηνειάς

Το Υπουργείο Εσωτερικών αποφάσισε την συνένωση των μικρών κοινοτήτων σε δήμους. Έτσι και στην ένατη γεωγραφική ενότητα που ανήκουμε αποφασίστηκε να ενωθούν και να γίνει ένας δήμος με την ονομασία δήμος Πηνειάς και με έδρα το Σιμόπουλο. Αυτές οι κοινότητες ήταν οι εξής: το Σιμόπουλο, Μαζαράκι, Βουλιαγμένη, Ανθώνας, Άγναντα, Αγραπιδοχώρι, Λάτα, Βελανίδι κάμπος, Εφύρα, Αυγή, Οινόη, Λαγανά, Ροδιά, Λουκά, Σκλίβα...

Άγγελος Μπούμπαλης
μαθητής ΣΤ΄τάξης

Ο Η/Υ στο σχολείο μας

Στη εποχή που ζούμε οι ρυθμοί είναι γρήγοροι. Τα τεχνικά μέσα είναι απαραίτητα για τη ζωή μας. Στο σχολείο πρόσφατα αποκτήσαμε Η/Υ και στην αρχή τους κοίταγα με περιέργεια, τώρα όμως έχω εξοικειωθεί μαζί τους. Όταν χειρίζομαι το πληκτρολόγιο αισθάνομαι ότι έχω τον κόσμο μπροστά μου. Οι Η/Υ είναι χρήσιμοι όπως και τα βιβλία μας με αυτούς βρίσκεις πληροφορίες, διασκεδάσεις γράφεις τις εργασίες σου, ζωγραφίζεις. Χρησιμοποιούμε τον Η/Υ στο μάθημα της Γεωγραφίας και της Ιστορίας, επικοινωνούμε με άλλα σχολεία κλπ.

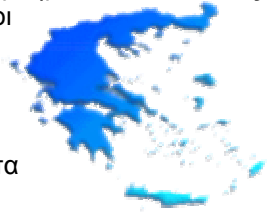

Μέσα του ο Η/Υ έχει κεντρική μονάδα επεξεργασίας, μνήμη μόνιμη και μνήμη Ράμ σκληρό δίσκο, διαυλο δεδομένων και κάρτα ήχου όπως και κάρτα γραφικών. Όταν τελειώσεις το έγγραφό σου γράφεις το όνομά σου και έτσι η δουλειά σου αποθηκεύεται στο σκληρό δίσκο. Τα κείμενά μας ονομάζονται έγγραφα από την κατάληξη .doc που σημαίνει έγγραφο. Αν η εργασία μας είναι ζωγραφιά τότε έχει κατάληξη .bmp ενώ αν είναι κάποιος ήχος-μουσική .wav.

Αποσπάσματα των εργασιών των μαθητών:
Κωνσταντίνος Γαλάνης, Άριστες Πολυζωγοπούλου
Βάσω Γαλανοπούλου που είναι μαθητές της Ε΄ και ΣΤ΄τάξης.

Σκέφτομαι και γράφω: «Τι θα έκανα αν ήμουν πρωθυπουργός για μια μέρα»

Καθημερινά μαθαίνουμε για προβλήματα και δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι σε διάφορα μέρη της γης. Ο κόσμος δεν είναι τέλειος, δεν είναι αυτός που θα έπρεπε να είναι. Εγώ πιστεύω πως αν κυβερνούσαμε τον κόσμο εμείς τα παιδιά, θα ήταν καλύτερος. Αν γινόμουν πρωθυπουργός έστω για μια μέρα θα προσπαθούσα να κάνω πολλά πράγματα. Θα προσπαθούσα να εξαφανίσω τη ρύπανση και τη μόλυνση του περιβάλλοντος για να μπορούμε να ζούμε σε ένα καθαρό τόπο με μια καθαρή ατμόσφαιρα. Θα ξεκινούσα να φτιάξω εργοστάσια και βιομηχανία για να μην υπάρχει ανεργία και να μπορούν όλοι να έχουν τις δουλειές τους. Θα επιδίωκα να απομακρύνω τα ναρκωτικά από τα νέα παιδιά για να χαίρονται τη ζωή τους. Θα ήθελα να μην υπάρχει ανισότητα ανάμεσα στις πλούσιες και τις φτωχές χώρες της γης. Επίσης θα ήθελα να δώσω χρήματα στους φτωχούς ανθρώπους και να χτίσω νοσοκομεία και φαρμακεία. Ελπίζω κάποια μέρα να εκπληρώσω αυτό το όνειρο!

Γεωργία Λιάση
Μαθήτρια ΣΤ΄τάξης

Αποσπάσματα από ένα φανταστικό ημερολόγιο της Κατοχής

13 Οκτωβρίου 1941
Τα πράγματα κάθε μέρα δυσκολεύουν ολοένα και περισσότερο. Η πείνα θερίζει μικρούς και μεγάλους. Κάθε μέρα κι άλλοι θρήνοι για νεκρούς είτε από την πείνα είτε από της κατακτητές. Περνούν τα κάρα και μαζεύουν της νεκρούς. Τι θα κάνουμε Θεέ μου. Οι δικοί μου έχουν πανικοβληθεί, θα ζούμε αύριο ή όχι;

1 Νοεμβρίου 1941

Οι μαυραγορίτες κάνουν χρυσές δουλειές! Για λίγο λάδι ή για λίγο αλεύρι δίνουν ότι πιο πολύτιμο έχουν. Η μητέρα σήμερα χάθηκε για αρκετές ώρες απ'το σπίτι και το μεσημέρι γύρισε κουρασμένη μα γεμάτη τρόφιμα. Λίγες φούχτες αλεύρι και μια οκά λάδι ήταν αρκετό για να χαρούμε. Η μητέρα χαμογέλασε αλλά ένα δάκρυ κύλησε όταν κοίταξε το χέρι της χωρίς το χρυσό δακτυλίδι της.

Γεωργία Λιάση
Μαθήτρια ΣΤ'τάξης

Μερικές ακόμη ημέρες στο ημερολόγιο μου

9 Αυγούστου 1941 .
Ήταν πρωί 9
Αυγούστου 1941 . Εγώ
ξύπνησα από έναν
φοβερό εφιάλτη . Είδα
πως οι Γερμανοί
είχαν κατακτήσει την
Ελλάδα .

Κάθε Δευτέρα πήγαινα
στη φίλη μου να
παίξω .

Καθώς κατέβαινα τις
σκάλες είδα μέσα στη
μέση του δρόμου δυο
ξένους ανθρώπους να
βασανίζουν μερικούς
πατριώτες .

Τότε κατάλαβα πως ο εφιάλτης μου είχε γίνει
πραγματικότητα . Έτρεξα γρήγορα για να τους
ξεφύγω .

Όταν έφτασα στο σπίτι της φίλης μου ο φόβος
μου είχε ξεπεραστεί .

Η ώρα πέρασε δεν είχαμε τι να κάνουμε και
έτσι βγήκαμε μια βόλτα .

Γύρω μας βλέπαμε παιδιά να κλαίνε γιατί οι
Γερμανοί είχαν σκοτώσει τους γονείς τους και
άντρες χτυπημένους από αδίστακτους εχθρού .
Καθώς κάναμε τη βόλτα μας ακούσαμε τα
ραδιόφωνα να ουρλιάζουν διαταγές κι όλες
τελείωναν στη λέξη ΘΑΝΑΤΟΣ . Κρύβεις όπλα ,
θάνατος .Κρύβεις Εγκλεζο , θάνατος .Κρύβεις
ραδιόφωνο , θάνατος .Κυκλοφορείς μετά τις εννιά,
θάνατος . Τότε εμείς τα χάσαμε .

Η ώρα ήταν 20 45 . Το βάλουμε στα ποδιά και
να μην μας πιάσουν και μας σκοτώσουν οι
Γερμανοί . Ευτυχώς φτάσαμε στο σπίτι πριν τις
εννιά και η ζωή μας δεν κινδύνευε πια .

Κανένας δε μπορεί να ζήσει με τις δυο
φρικτές λέξεις ΠΟΛΕΜΟ, ΣΚΛΑΒΙΑ παρά με την
ΕΙΡΗΝΗ , ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Γαλάνη Γεωργία
μαθήτρια ΣΤ'Τάξης

"Ειρήνη, ειρήνη, ειρήνη"

Σκέφτομαι και γράφω: «Τι μπορούμε να κάνουμε για να γίνει ο κόσμος καλύτερος»

Εμείς σήμερα ζούμε σε
μα κοινωνία
απάνθρωπη. Ο ι
πανανθρώπινες αξίες:
αγάπη, ειρήνη

φιλία, ελευθερία, αδελφοσύνη έχουν εξαφανιστεί, έχουν παραμερισθεί έχουν καταναλωθεί! Σήμερα βασιλεύουν οι κακές ενέργειες ανθρώπων εναντίον άλλων ανθρώπων. Της ο κόσμος νοιάζεται μόνο για το συμφέρον του. Και εκτός από αυτά καυσαέρια και εργοστάσια μολύνουν αέρα και νερά καταστρέφοντας σιγά σιγά τον πλανήτη της. Για να βοηθήσουμε να γίνει ο κόσμος της καλύτερος πρέπει να μην καίγονται τα δάση από της ανθρώπους και να βοηθάει ο ένας τον άλλο. Σε της χώρες της Αφρικής και της Ασίας υπάρχει πείνα φτώχεια και δυστυχία. Πρέπει να βοηθάμε τα παιδιά των χωρών αυτών με αγάπη στοργή φροντίδα αλλά κυρίως με «οικονομική ευαισθησία» Συνήθως της η δυστυχία η πείνα πάει μαζί με τον πόλεμο. Η φτώχεια η πείνα φέρνει πόλεμο και αίμα. Όταν της τα τύμπανα της ειρήνης χτυπήσουν η γη αλλάζει. Αλλάζει και ο κόσμος. Γίνεται χαρούμενος και ευτυχισμένος όλοι έχουν της δουλειές της και της οικογένειές της. Τα παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο και μαθαίνουν γράμματα. Της οι χώρες όλοι οι άνθρωποι πρέπει να ενώσουμε τα χέρια και να γίνουμε φίλοι για πάντα.

Βάσω Γαλανοπούλου
Μαθήτρια ΣΤ'τάξης

Σκέφτομαι και γράφω: ένα παραμύθι: « Η αλεπού και τα σταφύλια»

Μια φορά και ένα καιρό ήταν μια αλεπού τόσο πεινασμένη που δεν μπορούσε να πάρει τα πόδια της και να σηκωθεί να ψάξει για φαγητό. Λίγο πιο κάτω είδε μια κληματαριά με ωραία σταφύλια, τα έβλεπε και τα λαχταρούσε να τα φάει.

Ξαφνικά ακούει πίσω της το λύκο που λαχτάρησε κι της όταν είδε τα σταφύλια, να της λέει: έ κυρα αλεπού σήκω να παλαίψουμε και όποιος κερδίσει θα φάει όλα τα σταφύλια. Τότε η αλεπού μη καταλάβει ο λύκος ότι είναι πολύ εξαντλημένη από τη πείνα του λέει: «μπά αγουρίδες είναι!» χάρισμά σου!

Dirty Harry

Θεόδωρος Δανίκας, μαθητής ΣΤ'τάξης

Πώς φαντάζομαι το ιδανικό σπίτι

Το σπίτι μου θα ήθελα να ήταν διώροφο με σοφίτα. Θα ήθελα να είχε μεγάλο κήπο με διάφορα και πολύχρωμα λουλούδια. Θα ήθελα να είχε και μια πισίνα και μία κούνια που γύρω-γύρω της θα υπήρχαν ψηλά καταπράσινα δέντρα.

Μέσα στον κήπο θα πετούσαν πεταλούδες και μέλισσες. Το σαλόνι θα ήθελα να ήταν μεγάλο με ωραία έπιπλα. Στους τοίχους ωραίοι πίνακες και μεταξύ της κουζίνας και του σαλονιού ένα ενυδρείο.

Το μπάνιο θα ήθελα να είναι μεγάλο με στρογγυλή μπανιέρα, μεγάλο καθρέφτη και νιπτήρα. Το δωμάτιό μου να έχει μεγάλη βιβλιοθήκη, ψηλή ντουλάπα και μεγάλο κρεβάτι. Μόλις ανοίγω την μπαλκονόπορτα να βγαίνω στο μεγάλο μου μπαλκόνι που θα έχει για θέα τη θάλασσα.

Το δωμάτιο των γονιών μου θα ήθελα να είναι άσπρο, με μεγάλο κρεβάτι, ντουλάπα και καθρέπτη. Έτσι θα ήθελα να ήταν το σπίτι μου.

Νίκος Ζαχαρόπουλος, Ε' Τάξη

Ας μη μολύνουμε το περιβάλλον

Μια Κυριακή του Σεπτεμβρίου είχαμε πάει εγώ και η οικογένεια της Βάσως στην Αγία Θεοδώρα. Όταν φθάσαμε κάναμε βόλτα στο δάσος, ήπιαμε

νερό, μιλήσαμε. Βγάλαμε και φωτογραφίες. Μετά πήγαμε στο εκκλησάκι και πάνω κει είχε επίσης δέντρα. Όταν φύγαμε είδαμε στο δρόμο ένα εργοστάσιο και ξεραμένα δέντρα. Ήταν τόσο λυπητερά. Τα σπίτια ήταν μαυρισμένα από τους καπνούς των εργοστασίων και των αυτοκινήτων. Ήταν τόσα πολλά τα εργοστάσια και φούντωναν από καπνό. Μετά πήγαμε και κάτσαμε στη θάλασσα αλλά είχε σκουπίδια. Εγώ και η Βάσω αναγκαστήκαμε να τα μαζέψουμε. Ήταν τόσα πολλά. Φεύγοντας σκέφτηκα ότι την Πέμπτη θα είχαμε «Σκέφτομαι και γράφω» με θέμα τη «Μόλυνση του περιβάλλοντος» και έτσι αποφάσισα να γράψω για τις εμπειρίες μου από τη βόλτα αυτή.

Νάνση Γεωργοπούλου, Ε' Τάξη

Το έλατο

Το έλατο ανήκει στην οικογένεια των κωνοφόρων. Υπάρχουν 29 είδη. Το έλατο έχει μεγάλες ρίζες που

μπαίνουν βαθιά μέσα στο χώμα και το στηρίζουν καλά. Ο κορμός του είναι παχύς και υψώνεται κατακόρυφα. Το έλατο φθάνει σε ύψος τα 30-35 μέτρα. Τα κλαδιά του είναι μικρά και βγαίνουν σταυρωτά από τον κορμό, τα κάτω μεγαλύτερα, προς την κορυφή μικρότερα. Έτσι το πάνω μέρος του δέντρου έχει σχήμα πυραμίδας. Τα φύλλα του μοιάζουν με βελόνες. Δεν πέφτουν το φθινόπωρο.

Τα άνθη του είναι δύο ειδών όπως και στο πεύκο και βγαίνουν πολλά μαζί. Έχουν μέσα τους μικρά αυγουλάκια και κάνουν σπόρους, σκεπάζονται το καθένα με ένα σκληρό παράνθιο φύλλο και όλα μαζί σχηματίζουν το κουκουνάρι.

Τα κουκουνάρια ωριμάζουν τον πρώτο χρόνο. Όταν πέσουν σε μέρος κατάλληλο, από τον κάθε σπόρο βγαίνει καινούριο δέντρο. Το έλατο πολλαπλασιάζεται μόνο του με τους σπόρους του και σχηματίζει μεγάλα δάση σε βουνά που έχουν υψόμετρο 700-1700 μέτρα από την επιφάνεια της θάλασσας.

Σε μέρη που είναι κοντά στη θάλασσα ή κάτω από 700 μέτρα ύψος, το έλατο δεν ευδοκιμεί. Το έλατο μας δίνει το ξύλο του, τη φλούδα του από την οποία βγαίνει μια ουσία χρήσιμη στην κατεργασία των δερμάτων και το ρετσίνι που το χρησιμοποιούμε στη φαρμακευτική.

Γεωργία Λιάση, ΣΤ' Τάξη

Ήθη και έθιμα

Τα έθιμα που είχαμε παλιά κοντεύουν να χαθούν από εμάς τους νέους. Ένα από τα έθιμα που κρατούμε ως σήμερα είναι το πανηγύρι του χωριού μας στις 10 Μαΐου, για τον προστάτη του χωριού μας τον Άγιο Νικόλαο. Το πρωί γίνεται στην εκκλησία η θεία Λειτουργία και μετά γίνεται περιφορά της εικόνας του Αγίου στα σπίτια του χωριού.

Οι γυναίκες φτιάχνουν υπέροχα γλυκά και μαγειρεύουν λαχταριστά φαγητά την ημέρα αυτή. Γίνονται επισκέψεις από φίλους και συγγενείς. Το βράδυ μαζεύεται κόσμος εκεί όπου παίζεται μουσική και διασκεδάζουμε χορεύοντας και πίνοντας.

Κωνσταντίνος Γαλάνης, Ε' Τάξη

Παροιμίες

- Μάρτης, γδάρτης και κακός παλουκοκαύτης.
- Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει καλοκαίρι θα μυρίσει.
- Από Μάρτη καλοκαίρι κι από Αύγουστο χειμώνα.
- Όποιος πεινάει καρβέλια ονειρεύεται.
- Όπου λαλούν πολύ κοκόροι αργεί να ξημερώσει.
- Κράτα με να σε κρατώ ν' ανεβούμε το βουνό.
- Αγάλι-αγάλι γίνεται η αγουρίδα μέλι.
- Όσα δε φθάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια.

- 'Όποιος λέει την αλήθεια το Θεό έχει βοήθεια.
- Κάλιο πέντε και στο χέρι παρά δέκα και καρτέρι.
- Ο βασιλικός κι αν μαραθεί τη μυρωδιά την έχει.
- Κάλιο γαϊδουρόδενο παρά γαϊδουρογύρευε.
- Φασούλι το φασούλι γεμίζει το σακούλι.
- Σταλαματιά, σταλαματιά γεμίζει η στάμνα η πλατιά.
- Καθαρός ουρανός αστραπές δε φοβάται.
- Κουτσή στραβή καθρέφτη αγοράζει.
- Κοντός ψαλμός αλληλούια.
- Πρέπει να το έχει η κούτρα σου να κατεβάζει ψείρες.
- Μάραθο το μάραθο γεμίζει η γριά τον καλάθο.
- Το ένα χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο.
- Μάρτης είναι χάδια κάνει, τότε κλαίει, τότε γελάει.
- Μικρή, μικρή νοικοκυρά, μεγάλη πίτα κάνει.
- Όπου ακούς πολλά κεράσια, μικρό καλάθι κράτα.
- Ένας κούκος άνοιξη δε φέρνει.
- Όποιος δεν έχει μυαλό έχει πόδια.
- Λείπει ο γάτος, χορεύουν τα ποντίκια.
- Δυο γαϊδαροι εμάλωναν σε ξένο αχυρώνα.
- Είπε ο γαϊδαρος τον πετεινό κεφάλια.
- Ο σάλαρης κοροϊδεύει το μίζαρη.
- Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα.
- Ο χορτασμένος τον νηστικό δεν πιστεύει.
- Φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περιδρομο.

Αριστέα Πολυζωγοπούλου
μαθήτρια Ε΄τάξης

Επίσκεψη σ' ένα εργοστάσιο

Πριν λίγες μέρες επισκεφθήκαμε ένα ελαιοτριβείο που βρίσκεται στο διπλανό μας χωριό. Το ελαιοτριβείο λειτουργεί σ' ένα μεγάλο χώρο. Έξω από το ελαιοτριβείο υπάρχουν υπόστεγα όπου βάζουν τα σακιά με τις ελιές μέχρι να έρθει η ώρα να βγάλουν το λάδι.

Μπαίνοντας μέσα βλέπει κανείς ένα πολύ μεγάλο μηχάνημα. Από τη μια πλευρά μπαίνουν οι ελιές και από την άλλη βγαίνει το λάδι. Απέναντι υπάρχει ένα πολύ μεγάλο δοχείο όπου βάζουν το λάδι που παίρνει ο ιδιοκτήτης. Αυτό που δε μου άρεσε είναι ο θόρυβος που κάνει.

Νικολακόπουλος Πέτρος, Ε΄ τάξη

Μερικές ακόμη παροιμίες

- ✚ Κύλησε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι
Χτυπάει το σαμάρι ν' ακούσει το γαϊδούρι
Όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμασάρια
- ✚ Μάρτης γδάρτης και καλός παλουκοκαύτης
Σιγά σιγά γίνεται η αγουρίδα μέλι

Δανίκας Θεόδωρος
ΣΤ΄τάξη